

ת"פ 34894/11/21 - מדינת ישראל נגד בת שבע לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-11-34894 מדינת ישראל נ' לוי(עוצר)

בפני	כבוד השופט חיים פס
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	בת שבע לוי (עוצר)
הנאשמה	עו"ב"כ עזה"ד שמואל צרפתி ואורי אביב

גזר דין

הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון ועל יסוד הודהתה בעובדות כתוב אישום מתוון בעבירות של קבלת דבר במרמה (3 עבירות) בגין סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוזק**) ובעבירה שחיטה באוימים לפי סעיף 428 רישא לחוק.

א. כתוב אישום מתוון

האישום הראשון

1. במועד שאיןנו יודע למ准确性ה בשנת 2008 הכירה הנאשמת את י' המשתייך להקהילת החרדית (להלן: **המתלון** י') באמצעות צ'אט של שירות שיחות טלפון ארוטיות (להלן: **הצ'אט**). במהלך השיחה בין הנאשמת למטלון י' מסרה הנאשמת למטלון י' את מספר הטלפון הפרטני שלה, ובין השניים החלו שיחות טלפון נייד תקופות. במהלך שיחות הטלפון שבין הנאשם למטלון י', הנאשמת הציגה עצמה בכצוב כבחורה בת 18 בשם אפרת לוי.

2. הקשר הטלפוני בין השניים התחזק ונמשך כ- 13 שנים עבור להגשת כתוב האישום, כאשר במהלך תקופה זו, קנתה הנאשמת את אמונו של המתלון י' והציגו בפניו מציגי שווה שונים שבעקבותיהם נהג המתלון י' לממן ולכלכל את חייה של הנאשמת באופן מלא כפי שיפורט בהרחבה.

3. במהלך השיחות בשנים הראשונות של הקשר, נהגה המתלוננת להציג מציבי צב שונים לבני חיה וסיפרה למטלון י' כי היא בת 18 בעלת מראה נאה, בת למשפחה אמידה שעבדה ברשות השידור, וכי יש לה בן זוג בשם יהיאל עמו היא אמרה להתחנן. במהלך תקופה זו ביססה הנאשمت את אמונו של המתלון י' בה והמשיכה עמו בשיחות על בסיס יומי. עוד סיפרה המתלוננת בכצוב כי היא מתחזקת ומתקבלת לדת, וזאת לאחר שידעה כי המתלון י' הינו אדם

חרדי וכן פעולה על מנת לרכוש את אמונו.

4. במסגרת מצגי השווו אותו הציגה הנואשת, ביקשה הנואשת מהמתلون י' סיוע בשכר דירה ובהוצאות פרטיות להן הייתה זקופה. תחילה מסרה הנואשת בצד המתلون י' כי "אמה" מסיעת לה בשכר דירה ושיהיא זקופה להלוואה כנגד סיוע של אמה. הנואשת שלחחה למתلون י' שיקים פרוסים לשנה עבור שכר דירה על שם בת שבע לו' (שם האמייתי של הנואשת) אותה הציגה כאמה.

5. המתلون נענה לבקשתה של הנואשת והעביר לה כספים במזומנים עבור שכר הדירה כנגד ההלוואה. לאחר תקופת קצרה, הנואשת מסרה למתلون י' בצד כי אמה נקלעה לקשיים והוא זקופה לסייע בשכר דירה והמתلون י' נענה.

6. במהלך תקופת הקשר בין השניים, הנואשת הציגה בצד בפני המתلون י' כי היא מתחזקת ומתקרבת ליהדות וכי בן הזוג שלו בעל אורח חיים דתי מתנגד לכך. בהמשך לכך, טענה הנואשת בצד שהיא נקלעה לקשיים כלכליים וביקשה מהמתلون י' סיוע כלכלי. המתلون י' נערר לבקשתה והעביר לה כסף מזומנים באמצעות בעלי מוניות שהעבירו את הכספי לבסוף לנואשת.

7. הנואשת הייתה מודעת לאורחות חייו החרדית של המתلون י' המשיכה ומספרה בצד סיפורים שלפיהם היא נאלצת לעזוב את עבודתה שכן היא צריכה לעבוד בשבת, ועל כן זקופה לסייע כלכלי, והמתلون י' המשיך ונענה לבקשתה והעביר לה סכומים של אלפי שקלים במזומנים. לאחר מכן, מספרה בצד כי היא זקופה לכיסף עבור לימודים מטעם משרד החוץ, וכן זקופה לסייע כלכלי בסך עשרות אלפי שקלים. המתلون נערר לכל בקשותיה כאשר לאורר תקופת תחילת הקשר העביר לארוך תקופת תחילת הקשר לנואשת סכומי כסף בסך שאינו ידועה למאשימה, בעיקר במזומנים, אותם העביר בין היתר לבקשתה באמצעות בעלי המוניות.

8. כאמור, לאורך תקופת הקשר, בה טענה הנואשת בצד שהיא נמצאת לימודיים, הייתה מוסרת למתلون י' שהיא צפיה להרוויח כסף רב אחרי שתסיטים את לימודיה ושיהיא תחזיר לו את הכספי שהוא מלאוה לה, וזאת על מנת לרכוש את אמונו שהכספי צפוי לחזור אליו.

9. החל משנת 2009 פנתה הנואשת בבקשת סייע לה במימון שכר הדירה. כתוצאה ממציג השווו המתmeshר שהציגה בפניו הנואשת, המתلون נענה לבקשתה והעביר לבעל דירה במעלה אדום, שיקים מטעמו עבור שכר הדירה של הנואשת. בהמשך לכך, לאורך כל שנות הקשר ביניהם מימן המתلون י' לנואשת את שכר הדירה בשלוש דירות שונות, באמצעות שיקים אותם העביר לבעל הדירה באופן ישיר בסכומים שנעו בין 3800-4200 ₪. סך הכל באופן מצטבר שילם המתلون סך של כ-500,000 ₪ עבור שכר דירתה של הנואשת בין השנים 2009-2019.

10. במהלך כל תקופת הקשר, ניהלה הנואשת עם המתلون י' שיחות אישיות על בסיס יומיומי תוך העמקת הקשר. בין השיחות היו גם שיחות אינטימיות אישיות בהן שיתף המתلون י' את הנואשת בחיי הפרטיים.

11. כמו כן, הנאשמת המשיכה במהלך השנים להציג בפני הנאשם מצגי שווה לפיהם עבירה להtaggorר בצרפת משך מספר שנים לצורך לימודים. הנאשמת ביקשה מהמתلونן שישיע לה בכיסףழומן לצורך מחייתה, ולצורך ספרי לימוד בעלות של אלפי שקלים. המתلونן י' העביר לנאשמת כספים בסכומים שאיןם ידועים במדוק למאשמה, ובזמןן לכתובות שאוותם מסרה הנאשמת או לחשבונות בנק שונים, והנאשמת אמרה לו בצדק שהכסף מועבר אליה באמצעות דואר דיפלומטי לצרפת. כמו כן, במקביל לכך המתلونן י' המשיך לממן את שכר דירתה במעלה אדומים שכן הנאשמת טענה בפניו בצדב כי היא זוקקה לדירה זו לצורך שיעורי תורה לחברתה מעבירה בה.

12. בנוסף, במסגרת הקשר בין השניים ולאורך תקופה הקשר ביקשה הנאשמת מהמתلونן י' שישיע לה כלכלית לאור הקשיים אליו נקלעה אותו הציגה בצדב. בעקבות מצגי השווה המתמשכים העביר המתلونן י' לנאשמת כספים בזמןן וגם את פרטיה האשראי שלו על מנת שתוכל לבצע עסקאות שונות, ובמסגרת השימוש בכרטיס האשראי מימן המתلونן י' לנאשמת באופן מלא כלכלתה כולל מזון, סנטיריה, ביגוד, תשלום חשבונות חשמל, חשבונות מים, ניקוי יבש, תשלום עבור מלונות ועוד.

13. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של המתلونן החל מתחילה הקשר ביניהם ועד לחודש אפריל 2021 כאשר נודע דבר התוצאות. במסגרת השימוש של הנאשמת בכרטיס האשראי של המתلونן בין השנים 2014-2019 קיבלה הנאשמת סך מצטבר כולל בסך 300,000 ₪, זאת בנוסף לסכומים שהעביר המתلونן לנאשמת בין השנים 2009-2014 בהם מימן כאמור את דמי מחייתה של הנאשמת בסכומים שאיןם ידועים למאשמה.

14. כמו כן, לאור השנים העבירה המתلونן י' לנאשמת כספים בסכומים שונים בסך שירותים אלפי שקלים. במסגרת זו ומשך 6 שנים החל מנת 2013 לערך נג המתلونן להעביר כפュמיים בחודש סכום כסף הנע בין 1000-2000 ₪. באמצעות העברתธนาות לבנקאותו מסרה הנאשמת- חשבן על שמו של א' (להלן: **המתلونן א'**).

15. כתוצאה ממימון דמי מחייתה של הנאשמת, נאלץ המתلونן לקחת הלואאות שונות כדי לחסות עלויות דמי מחייתה, לצורך כךלקח הלואה בסך 1.2 מיליון שקלים ממוסדות פיננסיים שונים.

16. בשנת 2019 עובר ליום 17.7.2019 במועד שאינו ידוע במדוק למאשמה, התקשר המתلونן א' למתلونן י' ומסר לו שהנאשמת מתছזה.

17. בסמוך לחודש אפריל 2021, פנו למתلونן מתכנית תחקירים שביצעה תחקיר על הנאשמת ומסרו לו שהם חסדים שמדובר במתছזה. בעקבות כך, המתلونן הפסיק להעביר לנאשמת כספים ומסר לה שנקלע לключиים. כמו כן, המתلونן י' ביטל את השקים אותו העביר לטובה שכר הדירה של הנאשמת וכן ביטל את כרטיסי האשראי בהם נהגה הנאשמת לעשות שימוש.

18. כשנודע לנאשמת שהמתلونן י' יודע שהיא מתছזה, התקשרה אליו ואיימה שם לא יעביר לה כסף עבור חודשים נוספים, היא תספר את דבר הקשר ביניהם, וכן דברים אינטימיים שמסר לה במסגרת הקשר הן לבת הזוג והן לרבים מהקהילה שלו. חרף איומים אלו המתلونן לא העביר לנאשמת כסף.

19. במעשה האמורים לעיל, קיבלה הנואשת סכומי כסף ושווי כסף במרמה. כמו כן, הנואשת איימה על המתלוון *י בעל פה בפגיעה שלא כדין בשם הטוב או בצענת הפרט שלו, ואיימה על אדם לפרסם עליו דבר כדי להניע את האדם לעשות מעשה.*

האישום השני

20. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2013,פגש המתלוון א' את הנואשת במהלך נסעה במונית בה נהג. במהלך הנסעה, הנואשת סיירה למתלוון א' בכצב שיש לה בת נאה בשם אפרת לוי שעבדת בתלוייזיה ואמרה למתלוון שתקשר ביניהם.

21. סמוך לאחר מכן, התקשרה הנואשת למתלוון א' תוך שהיא מציגה עצמה בכצב אפרת לוי, בתה של בת שבע לוי. הנואשת הציגה בפני המתלוון א' מצג שווה שלפיו היא עובדת בערז 1, מתגוררת ברומה ונשואה לאדם בשם יחיאל. בנוסף, הנואשת שלחה למתלוון א' תמונות בהן היא מציגה עצמה בכצב כדוגמנית. לצורך כך, השתמשה הנואשת בתמונה של דוגמניות שונות.

22. הנואשת שוחחה עם המתלוון א' שיחות ארוכות על בסיס יומיומי במשך 6 שנים. שיחות הטלפון בין הצדדים היו שיחות בעלות אופי מיני וככלו שיתוף פרטיים אינטימיים. במסגרת הקשר וכתוכאה מצג השווה אותו הציגה הפניה הנואשת, העביר המתלוון א' לנואשת תמונות וסרטונים אינטימיים שלו ושל בת זוגו.

23. עוד עולה מכתב האישום שבמסגרת הקשר בין הצדדים, ביקשה הנואשת ממתלוון א' שיבצע עבורה מטלות שונות שככלו איסוף בגדים מניקוי יבש, רכישת מזון וכיוצא ב'. הנואשת עוד מסרה למתלוון א' שיש שליח מיוחד שאוסף עבורה את הדברים ומעבירם לרומה.

24. בנוסף, במסגרת הקשר שהחל בשנת 2013 והסתיים בשנת 2019 ביקשה הנואשת ממתלוון א' שיעביר לה כספים להלוואה אותה תחזיר לו. המתלוון א' העביר לנואשת כסף מזמן, והנאשת דאגה לכך שהמתלוון י' יבצע העברה בנקאית לחשבון הבנק של מתלוון א'. בדרך זו העביר מתלוון י' סכומים של אלפי שקלים כמפורט באישום הראשוני.

25. במסגרת הקשר בין מתלוון א' לנואשת, במועד שאינו ידוע במדוקק למאשימה - במהלך שנת 2019, מסרה הנואשת למתלוון א' בכצב שהיא חולה מאד ונמצאת במצב קשה בבית החולים ברומה וכי היא עשויה למות. בעקבות האמור, המתלוון א' רכש כרטיס טיסה והגיע לבית החולים ברומה, אולם כשהגע לבית החולים, נודע לו כי במקום כלל לא מכירים את הנואשת. כאשר צר המתלוון א' קשר עם הנואשת להבין את פשר העניין, היא מסרה לו בכצב שהועברה לבית החוליםanganlia.

26. סמוך לחודש יולי 2019, עלה חשו של המתלון א' שהנאשמה מתחזה ומציגה מצג שווה כלפי בונגו זהותה. המתלון א' פנה לנאשמת ועימת אותה עם חשו. בנוסף, המתלון א' הזהיר את המתלון י' ואדם נוסף בשם ייחיאל מפני הנאשמת.

27. במעשה המתוירים לעיל, קיבלה הנאשמת דבר במרמה טובות הנאה מהמתלון א'.

האישום השלישי

28. במועד שאינו ידועה במדוק למאשימה במהלך שנת 2020 יצרה הנאשמת קשר עם מ' (להלן: המתלון מ') שהינו בעל עסק להתקנת מזגנים, על מנת שזה יגע להתקין אצליה מזגן. הנאשמת סיירה לו בצד שמה הוא אפרת ברכר וש היא זקוקה להתקנת המזגן אצל "אמא" בת שבע. הנאשמת הוסיפה وسيירה למתלון מ' שהוא מתגוררת באיטליה ועובדת בעורך הראשון, נשואה לאדם בשם ייחיאל ולהם שתי בנות.

29. הנאשמת הזמינה את המתלון מ' להתקין מזגן בביתה שבמעלה אדומים אותו היא משכירה, ומסרה למתלון מ' בצד ש"אמא" בת שבע תפגוש אותו שם.

30. לבקשת הנאשמת, המתלון מ' התקין בביתה מזגן יד שנייה, בעוד מציגה עצמה בפניו בצד כאימה של אפרת. הנאשמת שילמה למתלון מ' על התקנת המזגן באמצעות כרטיס האשראי של המתלון י'.

31. סמוך למתוואר לעיל, הנאשמת בעודה מתיצגת כאפרת ברכר, נשarra בקשר טלפוני עם המתלון מ' והשניים המשיכו להתכתב. במסגרת הקשר הנאשמת הצלחה לרכוש את אמו, סיירה בצד אודוט ח' המשפחה ועובדתה באיטליה, והמתלון שיתף את הנאשמת בפרטיהם אודוט ח'יו.

32. סמוך לחודש ספטמבר 2021, עת התגלה דבר התחזותה של הנאשמת, והמתלון י' הפסיק לשלם לה את שכר דירותה, יצרה הנאשמת קשר עם המתלון מ' ואמרה לו שהיא זקוקה לעזרה דחופה. הנאשמת סיירה למתלון מ' בצד שהיא מתחזקת ומתקربת לדת וזאת על מנת לקבל את רחמיו ואת אמו מאחר שידעה שמדובר באדם בעל אורח חיים חרדי. בהמשך לכך, סיירה למתלון מ' בצד שמאחר והוא מתקרובת לדת נוצר נתק עם בעלה והוא חסם את כל חשבונות הבנק שלה ואון באפשרות להתקיים.

33. במסגרת שיחות הטלפון של הנאשמת עם המתלון מ', בכתה הנאשמת רבות وسيירה לו בצד שאין לה כסף לביגוד ואוכל לילדיה, בעקבות כאמור התחזוקותה והתרחקותה מבعلاה.

34. בעקבות מצג השווה אותו הציגה הנאשמת, המתלון מ' ריחם על הנאשמת והעביר לה כסף מזומן בסך של כ-3000-2000 ₪ Über או כל ובגדים לילדיה, כאשר הנאשמת טענה בצד שתחזיר לו את הכספי. סמוך לאחר מכן,

בחודש אוקטובר, העביר המתלוון מ' לנאשמת סכום נוסף במחוזן בסך 5000 ₪.

39. בהמשך לכך, הנאשמת ביקשה מהמתלוון מ' סיוע בהלוואה לשכר דירה אליה היא עוברת בגבעת זאב, תוך שהתחייבה להחזיר לו את ההלוואה, והמתלוון מ' העביר לה סכום בסך 7200 ₪ עבור שכר הדירה וכן 3500 ₪ עבור הובלה. חלק מהכסף העביר המתלוון מ' לשירות לבעל הבית בגבעת זאב, ואת החלק الآخر העביר במחוזן לנאשמת. כאשר זו התיצגה להיות אמה של אפרת, אשר פגשה אותה בדירה בגבעת זאב. סך הכל העביר המתלוון מ' לנאשמת בעקבות מצגי השווה סכום מצטבר של כ-18,500 ₪. במעשה האמורים לעיל, קיבלה הנאשמת במרמה מהמתלוון מ' 18,500 ₪.

ב. **פסקין שירות המבחן**

40. מהתקיר עולה שהנאשנת בת 69, רזקה שטרם מעכראה הנוכחי התגוררה בדירה שכורה במעלה אדומים, ומזה עשור אינה עובדת ומתקיימת בעיקר מ对照检查 הכנסתה וכסף אותו קיבלת מהמתלוונים נגדה. עוד מסרה שהינה בעלית חוב להוצאה לפועל. אולם, אינה יודעת את גובהו. סיממה 12 שנים לימוד ולמדה כשותפים באוניברסיטה הפתוחה למדדים לתואר ראשון אך לא סיממה את לימודייה וקיבלה פטור משירות צבאי על רקע דת. הנאשנת מסרה שחוותה אלימות פיזית ונפשית וכן פגעה מינית מצד אביה, הוסיפה שחרף ידייתה של אמה על הפגיעה המינית- זו לא סיווה לה. עוד מסרה כי סובלת מבעיות נפשיות וטופלה על רקע זה. שירות המבחן נמסר כי לנאשנת אין רישומים פליליים **כיום** ושבוער הופنته לשירות המבחן על רקע עבריות מרמה שביצעה, כאשר שירות המבחן הוסיף שנעושו ניסיונות שונים לשלהב בטיפול אך ניסיונות לייצור קשר עמוק עמה עלו בתוהו. עוד נמסר שצוו השל"צ להם נידונה הופקעו נכון עמידה בהם.

באשר לעבירה הנוכחיית נמסר שהנאשנת מביעה חרטה על מעשה, אולם שירות המבחן התרשם שמדובר בהבעת חרטה מילולית וחיצונית בלבד שנועדה להקל בעונשה ולרכזת את הסביבה ועודנה מחייבת בתפיסה קורבנית כלפי עצמה וככלפי נסיבות חייה ואינה מוגisset לעריכת שינוי בחיה. באשר **לגורם הסיכון**, שקל שירות המבחן את מאפייניה האישיותיים, לרבות העובדה שמדובר צער נוטה לפעול באופן מרמתי והונאי כדי לשרוד את מציאות חייה המורכבת. נכון האמור ולצד העדר הרתעה מהליכים קודמים התרשם השירות מגורמי הסיכון להישנות עבירה. באשר **לגורם הסיכון לשיקום**, התרשם השירות שמדובר באישה בעלת אינטלקגנציה תקינה ויכולת הבעה מילולית טובה ושכויים מסוגלת לעורוך התבוננות ראשונית בסיבות למעשי המרמה שביצעה. השירות סבר שהשינוי בתפיסה מהוועה גורם סיכון. השירות העיריך כי קיים סיכון ממשמעותי להישנות עבירות שלא ניתן לאין לא טיפול נפשי עמוק. עוד הוסיף שמאחר שהנאשנת אינה מכירה לצורך בשינוי טיפול אין הם באים בהמלצת טיפול בעניינה. לפיכך, הומלץ על הטלת ענישה של מאסר בפועל שבמסגרתו תשתלב בטיפול פסיכיאטרי ורגשי. לצד זאת המליץ השירות על ענישה מותנית שייתכן ותהוועה גורם הרתעתו בעתיד.

41. המאשימה עטרה לקבוע שלושה מתחמי עונשה נפרדים.

בהתיחס לאישום הראשון, התייחס ב"כ המאשימה לנسبות ביצוע העבירה תוך שהציג כי מדובר באירוע שהתרחש במשך 11 שנים, בהם שילם המתלוון לנאים 500,000 ₪, כשבנוסף הנאשמה עשו שימוש בפרטיו האשראי של המתלוון במשך 7 שנים, וכן העברות בנקאות שהובילו לנאים 6 שנים. לא זו איז, משך ההיקשרות בין הצדדים כלל לא רק נטילת כסף במרמה אלא גם שיתופים אינטימיים בין הצדדים, כשסופה של מערכת היחסים בין הצדדים חשפה את מעשי הנאשמה ולא מתוך יסורי מצפון והגינויה של הנאשמה. בנסיבות אלו, עטר למתחם עונש שנע בין 40-60 חודשים מאסר בפועל ומוקומה של הנאשמה בשליש התחתון אך לא בתחוםו, קרי השנתה עונש מאסר בן 48 חודשים לצד פיצוי מקסימלי וקנס.

באשר לאישום השני, טען ב"כ המאשימה שאף זה מדבר בפעולות עבריאניות למשך זמן רב, אך חידד שהמוקד הוא לא רק בפן הכלכלי אלא בעוגמת הנפש שנגרמה למתלוון. לפיכך, עטר למתחם עונשה שנע בין עבודות שירות ל-12-12 חודשים מאסר בפועל, השנתה מאסר בפועל בן 8 חודשים לצד פיצוי שמבטא את עוגמת הנפש.

באשר לאישום השלישי, טען ב"כ המאשימה שמדובר במעשה מרמה כללאי, שבפרק זמן קצר יחסית נטלה הנאשמה מהמתלוון במרמה 18,500 ₪. לפיכך, עטר למתחם עונשה בין 8-20 חודשים מאסר וקביעת עונשה ל-14 חודשים מאסר בפועל לצד פיצוי שיש בו כדי להסביר את הגזלה.

בסוף דבר, עטר ב"כ המאשימה להשתתת עונש של 70 חודשים בפועל לרבות עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה שביקשו שלא להיחשף ולהביע עמדתם.

בהתיחס לנسبות האישיות של הנאשם חידד שהגם שמדובר בנאשם נעדרת עבר פלילי, בעלת נسبות חיים קשות, יש לחת משקל לעולה מהמלצת שירות המבחן שלפיה הנאשם היה בדרך של שקר ומרמה ואני נרתמת להשתתת העזרה שהוצאה לה על ידי שירות המבחן.

הוגשה פסיקה.

42. בראשית טיעוני ההגנה ביקשו הסגנורים לקבוע מתחם עונשה אחד לכל העבירות המיויחסות. לדידם, מעשי הנאשם בוצעו כאחד וכל מעשה מהווים מסכת אירועים אחת כשההעבירה הדומיננטית הינה עבירת "קיבלה דבר

במרמה". בהקשר האמור, התייחסו לכך שהגם שמדובר במספר איורים נפרדים, בהינתן אחדות הזמן, דפוס הפעולה והזהויות (אפרת לוי) בהן השתמשה הנואשת תוך שסירה למטלונים סיפור זהה, הרי שיש לקבוע שמדובר ב"איור אחד". בעניין זה, הפנו לע"פ 4910/13 **נ'אבר נ' מדינת ישראל** (2014) ולפסקה נוספת המואוצרת בטיעוניהם (ראו סעיפים 16-19 לטיעוניהם בכתב). עוד נטען שלאחר שנודע למטלון י' אודות ההתחזות, הנ"ל המשיך למן ולנהל קשר טלפוני עם הנואשת ממשך שנתיים נוספים. עוד הוסיף שבמקרה דין מתקיים מבחן "הקשר הדוק" בין האישום הראשון לשני כمفорт בעיקרי הטיעון (ראו ס' 30, 24,30) ועתרו לקבוע מתחם עונש שנע בין 6-24 חודשים מסר בפועל תוך תיימוכין והפנייה לטבלת עונשה (ראו ס' 44).

באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה חידדו את הסיבות שהביאו את הנואשת לביצוע העבירות כעולה מתקייר שירות מבחן, וכי יש לתת משקל לנسبות חייה המורכבות של הנואשת. באשר לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה ביקשו ליחס משקל לביעות הרפואיות, לנטיית האחראיות, חסכו בזמן שיפוטי, לעובדה שהנאשמת הסירה עצמה למשטרה לאחר שנחשפה בתוכנית הטלוויזיה, לכך שמדובר בנואשת הזקקה לטיפול עמוק על מנת לאין את מסוכנותה, טיפול שאינו קיים בין כתלי בית הסוהר, לעובדה שהנאשמת פנתה במסגרת מעצרה לקבלת הטיפול אך בקשוטיה עלו ב吐ו, לתוקף מעצרה הארוכה (למעלה מ-8 חודשים), לניסיונות להשבת הכספיים. אולם המטלוננט מתעדת להסביר, לחובותיה הכספיים הנאמדים בכ- 300,000 ₪. לאור האמור ביקשו למקם את עונשה ברף התחthonן הן לעניין המאסר והן לרכיב הכספי.

הנאשמת בדיירה בבית המשפט מיראה ברכי תוך שטענה כי הסירה עצמה ושיתפה פעולה, שמעשייה לא נעשו מתוך רוע אלא מתוך מצוקה نفسית, לניצול הדדי, לכך שהטלון הוא שסתום אותה ולשאייתה להשתקם.

ד. **דין והכרעה**

מתחם העונש ההולם

43. בפתח ראש פרקלזהו טרם שادر של עריכת המוגניםomidת הפגיעה בהם במקורה בומדורם מספראים, יש לקבועה אמתם בראב באירוע אחד ובכמה אירועים נפרדים.

44. בענייננו, נחלקו הצדדים באשר לקביעת מתחם העונש ההולם. כאמור, המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונשה נפרדים, בעוד שההגנה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים.

כידוע, יש להבחין בין "עבירה", "מעשה" ו- "איורע". יכול וכמה עבירות או כמה מעשים יהוו איורע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש הולם, יוכל יהוו הם כמה איורעים.

בשים לב לפסיקה המנחה בסוגיה זו (ראו בע"פ 5834/13 5910/13 **פלוני נ' מ"י** (20.11.2014), ע"פ 2519/14 (29.12.2014) (להלן: **ענין ابو קיעאן**) וע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.2014). בעניין **ג'אבר נקבע**, כי מספר עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, הנובע (בין השאר) מסמיכות זמינים או משום שמדובר בתכנית עברינית אחת, יהו "איורע אחד" (פסקה 5 בפסק דין של כב' השופט ד' ברק ארץ, וראו גם פסקה 2 בפסק דין של כב' השופט ע' פוגלמן). בעניין **ג'אבר קבוע הש' פוגלמן** כי: "התיבה 'איורע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; ככלו מעשים שונים; ביחס לנסיבות שונות; ובמקומות שונים".
הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת.

בעניין **abbo Kiu'an**, סוגם המעשים אשר בוצעו כאורע אחד, תוך התייחסות ל"קשר הדוק" בין המעשים, המחייב לראותם כאורע אחד בלבד:

"ברוי כי בין המעשים מתקיים קשר הדוק המחייב לראותם כאורע אחד בלבד: המעשים השונים מהווים חלק מאותה תוכנית עברינית (אך אם זו התגבשה "תוך כדי תנועה"); הם התקיימו בסמיכות זמניות; והם נובעים זה מזה... כפי שציינתי בעניין ג'אבר, "התיבה 'איורע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; ככלו מעשים שונים; ביחס לנסיבות שונות; ובמקומות שונים"... הריחוק הגיאוגרפי בין המעשים אינו מצביע איפוא על כך שענין לנו בשני איורעים שונים; ואין בו כדי לגרוע את הקשר הדוק שככל מושך המערער מקיימים ביניהם. משמצאנו כי היה לסוג את המקירה שבפנינו לאיורע אחד חלף שני איורעים, עליו, כפועל יוצא, לעמוד על מתחם עונישה אחד הולם איורע זה (סעיף 40ג(א) לחוק). כאמור, הגבול העליון (אך לא המחייב) למתחם העונשה יהא הנסיבות של עונשי המקסימום הקבועים בחוק לכל אחד מהמעשים בתחום האירע".

ודוק: "מקום שאירע אחד כולל מספר 'מעשים' תקרת מתחם העונשה הפטונציאלית, תקבע לפי הנסיבות עוני המקסימום בכל אחד מהמעשים, ודוק: הנסיבות עוני המקסימום בכל אחד מהמעשים, מהוות את תקרת המתחם האפשרית אך אין משמעות הדבר, כי תקרה זו, תהווה בהכרח [...] את הרף הגבוה במתחם העונשה, שעליו להיקבע בהתאם לנسبות העניין הקונקרטיות" (ענין ابو קיעאן)

אדגיש כי בפסקה שהובאה בפרק מדיניות העונשה הנהגת, בחלוקת מהמקרים נקבע מתחם עונשה כולל ובחילוק מהמקרים נקבעו מתחמי עונשה נפרדים.

אשר לשאלת אם מדובר ב"איורו אחד" או "מספר איורים", לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, לגישתי יש לראות במקרה האירועים, ובכלל העבירות, Cainuro אחד לצורך קביעת המתחם, בהתאם לסעיף 40יג(א) לחוק העונשין.

במקרה שלפני, הנسبות העובדיות מצביעות על קשר בין העבירות וקשר בין המתלוננים השונים כמפורט בכתב האישום. "הקשר הוכח" מתייחס בכך שהנאשمة סיפרה את אותו סיפור בוגע להזוהה הבודיה לכל המתלוננים. התכnon הינו אותו תכnon, והוא למעשה תכnon הקשור בתשתיית הכוללת של מעשי המרמה. רוצה לומר, כי בוגע לעוצמת הקשר, הרי שהזאות בתכnon של הנאשمة להוצאה הכספיים במרמה מלמדת על השיטות ודפוס פעולה זהה, הגם שמדובר במתלוננים שונים. לאור האמור לעיל, וכן נוכח העובדה כי המעשים בוצעו בסמיכות זמניות ואף קיימים קשר בין האישומים, סבורנו שלא מדובר באירועים שונים ומדובר באותה מסכת של פעילות עברינית. יודש כי מדובר במרמה, אשר דברה עבר אחד לשני, כך שהקורבנות הצבtro בגין אותה תשתיית פלילית שיצרה הנאשمة. המעשים נעשו אמם לא בסמיכות זמניות הדוקה, ולא רק לגבי קורבן אחד, אך מדובר באותה מסכת, והקשר בין המעשים הינו קשר הדוק.

45. העיר לעניין זה, כי בין השאר, נוכח הדיון בפסקה באשר לשאלת הגדרתו של "איורו אחד", מונחת כיום על שולחן הכנסת הצעת חוק העונשין (תיקון 128) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"ו-2016. זו קובעת כי: "...יראו מעשים שנעשו בסמיכות זה לזה בזמן ובמקום, כמעשים מהווים איורו אחד, אלא אם כן נמצא בית המשפט כי בשל המעשים נפגעו ערכיים חברתיים שונים או הי נפגעי עבירה שונים וסביר כי בשל כך יש לראותם כאירועים נפרדים" (סעיף 4 בעמ' 1080). על פי דברי ההסבר מטרת התקון היא לצמצם את המבחן שנקבע בעניין ג'אבר כך שיינתן דגש על כל אחד מעשי נאשם שהוא בעל חומרה עברינית נפרדת, ואלו לא יאגדו יחדיו כ"איורו אחד" (דברי ההסבר בעמ' 1081).

46. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקון ההלימה, הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**.

47. במעשה פגעה הנאשمة במספר ערכים מוגנים. הערך החברתי המוגן בעבירת המרמה, הוא חופש הבחירה של האדם, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. במעשה המרמה פגעה הנאשمة ברצונות החופשי של המתלוננים, שכן אם היו נפרשות בפני המתלוננים כל העבודות לאישור היו פועלם אחרית [ע"פ 2333/07 **תענוך נ' מדינת ישראל** (2010); ע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מדינת ישראל** (1997)]. בעניינו, הנאשمة הוליכה את המתלוננים שלו, נטלה את כספם בכח, כאשר עיקר מעיניה הוא טובתה שלה, مكان, מעשה פגעו גם בקניןם של המתלוננים פגעה חמורה. נפסק כי עיקורה של עבירת המרמה הינה השגת יתרון למרמה (ע"פ 752/90 **ברזל נ' מדינת ישראל** (1992)).

ברע"פ 8778/18 **צלאה שאוש נ' מדינת ישראל** (24.12.2018) ציין בית המשפט שעבירות המרמה והזיווף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (ראו גם רע"פ

4514 אהרוןיאן נ' פרקליטות המדינה (3.7.2018)).

באשר לעבירות הסחיטה באזומים, הערך המוגן שנפגע הוא ביחסו המתلون בפרט וביחסו הציבור בכלל לצד החשיבות שבסמירה על החלש. בנוסף, עבירות סחיטה באזומים פוגעת ביסודות הסדר החברתי ובמרקם חייהם של הנשחים במישור האישי והכלכלי. "**המבצע** **אותה** **בוחר** **לעשות** **עצמו** **דין** **עצמיו** **ופוגע** **בקניינו** **ובחרותו** **של** **קורבן** **העיריה**", ומטיילה אימה על הקורבן. עבירה זו, כר' נקבע מחייבת תגובה עונשיות קשה [ראו, ע"פ 2200/16 ג'מאל סואטאת נ' מדינת ישראל (21.07.2016)], אשר תעביר "מסר לציבור בכלל לפי העובר עבירה [...] כי עברייןים בתחום זה עלולים לשלם על מעשייהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה"; ו"[...] [ת]עודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה" [ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין (1.11.2001); ע"פ 3791/18 שי לוי נ' מדינת ישראל (2.10.2018), פסקה 10].

. מדיניות ענישה נוהגת

48. יודגש, מדיניות הענישה הנוהגת בפסקה, הינה אך שיקול אחד, מני מס' שיקולים שמנה החוקה, בבוא בית המשפט לקבוע את המתחם ההולם לנסיבות המקרא שלפניו, כאשר לפי מצוות החוקה, העיקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה (סעיף 40ב לחוק העונשין).

49. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מרמה, מגונת ומעלה כי קיימת קשת רחבה של ענישה. בעבירות מרמה בית המשפט יbia בחשבון נתונים שונים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה כגון; סוג המרמה, תדרותה, משך ביצועה, מספר הקרבות, האם בוצעו בתחוםם, ההיקף המctrابر של המרמה, מצבו של המרומה בעקבות ביצוע המרמה ועוד.

להלן תובא פסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת:

ע"פ 4527/14 **שרונה שמעוני פרינץ נ' מדינת ישראל** (23.03.2016), התקבל באופן חלק ערעורה של המערערת על גזר הדין של בית המשפט המחויז. במקרה זה, המערערת הורשעה ב-13 אישומים. בית המשפט חילק את האישומים לשושן חטיפות. חטיבה אחת כוללת את אישומים 1-8 ועוסקת בעבירות שביצעה הנאשמת בגין התוצאות לנשים שונות ונטילת זיהויותיהן. המערערת עשתה שימוש בזהויות שנטללה לשם הוצאה דרכן ותעודת זהות עם פרטיהם כזובים, ששימשו אותה, בין היתר, ליציאה מהארץ ולפתיחה חשבונות בנק והוצאה כרטיסי אשראי. חטיבה שנייה, עניינה בהתחזותה של המערערת למומחת לריפוי מחלת הסוכרת וטיפול שהעניקה לחולי סוכרת במסגרת קליניקה שהקימה, ובהתוצאות של המערערת לדוקטור לפסיקולוגיה ובטיפולים ואבחונים שביצעה בחולים פסיכיאטריים ובילדים הסובלים מהפרעות קשב ורכיב. חטיבה שלישיית, עוסקת בעבירות המס שבוצעו על ידי המערערת בגין ניהול הפעולות המתוארת באישומים 9-13 (אישומים 11-12). כאמור, המערערת הורשעה בבית המשפט קמא בעבירות של התוצאות כדין, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמיות, זיווף מסמך בכונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, שיבוש מהלכי משפט, הפרת הוראה חוקית, איסור הלבנת הון, התוצאות

לרופא, חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חוק איסור הלבנתה הון, התש"ס-2000 ופקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976. כמו כן, הורשעה המערערת בעבירות מס לפי פקודת מס הכנסת [נוסח חדש] וחוקם מס ערך נוסף, התשל"ו-1975. בית המשפט קבע מתחמי עונשה נפרדים למפורט בגין דינו, וגורר על הנאשמה **104 חודשים מאסר בפועל** תוך הפעלת מאסר מוותנה בגין 7 חודשים במצטבר כך שתרכזה 111 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוית. בית המשפט ציין כי "ספק בעניין אם היה נכוון לפרק את האירועים מושא אישום זה למספר כה רב של עבירות נפרדות בגין אותם אירועים.... אך מכל מקום, אין ספק כי כאשר מדובר בהרשעת נאשם במספר עבירות מהוות אירוע אחד, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כלו, ולגוזר 'עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע' (סעיף 40יג(א) לחוק העונשין). אף כאשר מדובר בהרשעת נאשם בביצוע מספר עבירות מהוות כמה אירועים, עדין נדרש בית המשפט לקבוע מתחם עונשה 'לכל אירוע בנפרד', ולאחר מכן לגוזר 'עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים' (סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין). בין כך ובין כך מתחם העונשה צריך להתייחס לאירועים ולא עבירות". בסופה של דבר, בית המשפט התחשב בהסתמכת המדינה לזכי המערערת ממספר עבירות, בחזרתה של המערערת מעורעורה על הכרעת הדין המבטאת, במידה מסוימת, קבלת אחריות למשעה, וכן באופן בו הואשמה ונגזר דיןה של המערערת באישום 9, שיצר לטעמו הטיה לצד החומרה.ועלן, הפחית את עונשה כך שעונשה הוועמד על **90 חודשים מאסר בפועל** (כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ע"פ 2422/ **איתן סror נ' מדינת ישראל** (07.11.2016), נדחה ערעורו של המערער על גזר הדין. המערער הורשע בבית המשפט המוחזק ב-14 עבירות של קבלת דבר במרמה. בנסיבות העניין, פנה המערער לפניו חגי', ממפוני גוש קטיף (באוטו זמן קיבלו ממפוני גוש קטיף פיצוי כספי בעבור פינוי בהםם), הציג עצמו בכצוב כסוחר יהלומים ובעל חברה לניהול השקעות יהלומים ושכנע אותו להעביר אליו כספים, קרי להשקיע בייהלומים כאשר המערער ירכוש במחair נמוך וימקור במחair גבוהה. בנוסף, המערער הציע לפניו להצעיר את שירותו לאנשים נוספים,asetהם כשבתמורה לשיתוף הפעולה ביניהם יקבל פניו אחוזים מכלל ההכנסות. בהתאם להסכם פנה פניו לכלל מכיריו (המחזיקים) ממפוני גוש קטיף והציע להם להשקיע אצל המערער. בעקבות הצעתו של פניו ובהסתמך על דבריו, העבירו אליו כ-14 אנשים את כספם בסכום כולל של 8,910,000 ₪, כאשר המערער יבצע את עסקת היהלומים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין **9-6 שנות מאסר בפועל** לצד עונשה נלוית, וגורר על הנאשם, בעל שתי הרשעות קודמות, **8 שנות מאסר בפועל** ועונשה נלוית.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 16579-11-19 **יעידה(עוצר) נ' מדינת ישראל** (24.6.2020) התקבל ערעורו של המערער באופן חלקי ועונשו הומתק ל-**50 חודשים מאסר בפועל** כולל הפעלת מאסר על תנאי וכן ימי מעצרו. מדובר בנאשם שהורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שבע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כתוב האישום כלל שבעה אירועים שעניניהם מעשי מרמה דומים, אותם ביצע המערער כלפי קרבנות, מרביתם בשנות ה- 70 וה- 80 לחייהם. העבירות בוצעו במהלך חודשים אוקטובר 2018 עד ינואר 2019. המערער הציג לפני המתلونים מצגי שווא תוך שהוא הציג עצמו בשם בדי, בכצוב מכונאי רכב היכול לשיער בתיקון תקלת תמורת תשלום, כשבפועל לא הייתה ברכב תקלת ובידועו כי אין ברכב הרכבת תקלת נטען, וזאת

במטרה להונאות את המתלווננים ולקבל מהם כספים במרמה. המערער קיבל מהמתלווננים אלף שקלים במרמה. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **4-2 שנים מאסר בפועל**, תוך שציין כי יאמץ את מתחם הענישה לה עתירה המאשימה, אף כי היה ניתן לעתור למתחם עונש מחמיר יותר, וגורר על הנאשם **מאסר בפועל למשך 40 חודשים**. **חודשים** תוך הפעלת מאסר מותנה במצב ברך שירצה 52 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.

עפ"ג (מחוזי מרכז- לוד) 20-02-56770 **גולן נ' מדינת ישראל** (2.11.2020) נדחה ערעורו של מי שהורשע על פי הודהתו בריבוי עבירות של זיווף מסמך בכונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות חמירות, התחזות לאחר, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות חמירות, אiomים, הסתרת נסס לאחר מתן צו ואישור מידי למומנה. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **6-3 שנים מאסר בפועל** לצד ענישה נלוית, וגורר על הנאשם **40 חודשים מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסרים מותניים, ובavr הכל - 52 חודשים מאסר בפועל. במקרה זה, מדובר בנאשם (שהורשע ב-24 אישומים) שהציג עצמו כצבר, כמייסטיקן וקובלייסט, בעל מומחיות ב"הזרת אהבות". במסגרת מצג השווא המערער פרסם באתר אינטרנט שונים את שירוטי, תוך שהוא מציג עצמו בשמות בדיים ובגיל שונה מגילו האמתי בטענה שהוא בעל ניסיון לעלה מעשרים שנה בתחום הזרת אהבות. כן פרסם באתר האינטרנט כתבות מזויפות ומידע כזהם, למשל, הוא מחזיק בחומרים חזקים ואיכותיים אותו יבא מחו"ל. המערער הבטיח מני הבטחות למתלווננות שפנו אליו, לרבות באשר להחזרת כספים ככל ששירוטו לא יצליחו ובסיומו של יום, כפי שפורסם בהרחבה בגין הדין ובכתב האישום המערער לא השיב את הכספי שמסרו לו המתלווננות, אותן השיג במרמה.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 17-09-10586 **לביא נ' מדינת ישראל** (7.2.2018), התקבל ערעורו של המערער באופן חלקיקן קר שעונשו הomatך ל- **6 שנים ושלושה חודשים מאסר בפועל**. המערער הורשע כאמור בביצוע 14 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, 4 עבירות זיווף, 4 עבירות שימוש במסמך מזויף, ועבירות מס של העלמת הכנסתות בழיד ובמרמה לפי סעיף 225 לפקודת מס-הכנסה. במקרה זה, המערער נטל כספים במרמה מלוקחות במוסף משפחתי, עובדים, קרוב משפחה ועוד, זאת לצד עבירות מס. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **8 ל-13 שנים מאסר**, וגורר על הנאשם נעדר עבר פלילי, **7 שנים מאסר בפועל** לצד ענישה נלוית.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 17-07-51012 **MRI אגדזניאן נ' מדינת ישראל** (14.11.2017), אישר בית המשפט את מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא בין **24-60 חודשים מאסר בפועל** לנאשמת שהורשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות במסגרת הסדר טיעון. באותו מקרה הונטה הנאשמת בהיקף של חצי מיליון ל"ק קשיים לאורך תקופה ארוכה. בית המשפט המחו"ז הקל בעונשה של המערערת וגורר עליה **26 חודשים מאסר** (חלף 3 שנים שגדר בית המשפט השלום), ביטל את הכנס והותיר את שאר רכיבי הענישה הנלוית (פיצויים למתלווננים, מאסר על תנאי) וזאת לאור העובדה שהמערערת היא זו שהסירה עצמה למשטרה טרם תלונות המשפט. הטעם השני הוא חלוף הזמן הרבה מאז ביצוע העבירה (7 שנים), השבת חלק מהכספיים. בית המשפט המחו"ז עמד על קר שמאז ביצוע העבירה, המערערת ניתה עצמה מקשריה הקודמים, הקיימה משפחה ויש לה בת פעוטה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' פרנגייל** (15.04.2015) הורשעה הנאשמה בשלוש עבירות של סחיטה באזומים ובשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה. בעניין זה, כתב האישום כנגד המבוקשת אוחז שלווה אישונים מהם עולה כי בשנים 2012-2010 נגה לפרסם במקומון "השקמה" מודעה ובה נכתב כי היא "מציאות כישופים על-ידי שדים ומחזרה אהבות". שנים אלה פנו שלוש המתלווננות במספר הזדמנויות לבקשת לצורך קבלת "טיפולים" בהסתמך על הפרסום האמור. במהלך הטיפולים דרשה המתלוונת וקיבלה מהמתלוונת מאות אלפי שקלים במרמה, תוך ניצול מצוקתו והציג מצגים כוזבים לפיהם ישמשו כספים למימון עלויות הטיפולים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישונים (לכל אירע בנפרד) נع בין **12 ועד ל-24 חודשים מאסר בפועל**, וגזר על הנאשמה נעדרת עבר פלילי **30 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירות נלוויות. יעיר שבמקרה זה נטלה הנאשמה מהמתלוונת הראשונה כ-400,000 ₪; מהמתלוונת השנייה כ-34,500 ₪ ומהמתלוונת השלישית כ-76,418 ₪.

ת"פ (שלום רם) 36758-11-18 **מדינת ישראל נ' אור עמר** (04.03.2021), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין **20 חודשים מאסר בפועל ועד 50 חודשים מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בשםונה כתבי אישום בעבירות איומים, גנבה, קבלת דבר במרמה, זיווף, נהיגה ללא רישיון נהיגה, התחזות לאדם אחר, גנבה, הונאה בכרטיס אשראי, וגזר על הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל נכות רפואי ונעדך המלצה שיקומית עפ"י תסקير שירות המבחן, **36 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירות נלוויות. יעיר, שהנאשם קיבל במרמה מ-36 אנשים שונים 225,000 ₪ ונisa לקל במרמה מוצריים ושירותים בשווי של כ-100,000 ₪.

ת"פ (שלום באר שבע) 4944-02-20 **מדינת ישראל נ' סטיו בן ארמנד קרייף** (13.5.2021), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **32 ועד ל-60 חודשים מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות התחזותقادם אחר (26 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות (7 עבירות); ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות (25 עבירות); התחזותقادם אחר במטרה להונאות (6 עבירות); איומים (עבירה אחת). במקרה זה, במשך תקופה ארוכה השיג הנאשם, באופן שאינו ידוע למאשימה, תכונות ופרטים אישיים של אנשים שונים, כפי שיפורסמו ברשומות החברתיות, במטרה להתחזות אליהם, להונאות את מכരיהם ולקבל מהם כספים במרמה. במקביל לכך, השיג הנאשם, בדרך שאינה ידועה למאשימה, שמות ומספר טלפונים של המתלווננים בתיק. במשך כל הזמן הנאשם את התמונה של האדם אליו התכוון להתחזות כדמות הפרופיל בחשבו ישותן ואטאפס בטלפון הנייד שלו, ופנה אל המתלווננים באמצעות שליחת הודעה בוואטסאפ, מספרי טלפון שונים, לעיתים תוך שימוש במספר טלפון נוסף או באפליקציה, המאפשרת לו לשנות את מספר הטלפון שלו, התחזה למכריהם של המתלווננים, ובירך מהמתלווננים, בתואנות שונות, להעיבר לו כספים, הכל במטרה להונאות ולקבל כספים במרמה. כתוצאה ממצגי השווה שהציג הנאשם, בחלק מהמקרים, העיברו המתלווננים לנאשם סכומי כסף שונים, כך שבסך הכל, קיבל הנאשם במרמה סך של **41,000 ₪**, ונisa לקל במרמה סך של **5,200 ₪** תוך הצגת מצג שווה. בית המשפט גזר על הנאשם **38 חודשים מאסר בפועל** תוך הפעלת 8 חודשים מאסר מוותנה, מחציתו בחווף והיתרה במצרים כבסך הכל, ירצה הנאשם 42 חודשים מאסר בפועל. זאת לצד עבירה נלוויות.

ת"פ (שלום ח'') 17-07-16751 מדינת ישראל נ' חוסאם ביסאן (05.05.2020) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **18-36 חודשים מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בכתב אישום מתוקן ב-7 עבירות של זיוג בנסיבות חמירות; 7 עבירות של שימוש במסמך מזויף ו-7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, וזאת בשבעה אישומים נפרדים. בעניין זה, הנאשם הציג עצמו בפני המתלווננים כבעל קשרים ברשות למנהל מקרקעי ישראל, וזאת למטרות שלא היה לו קשור לרשות. הנאשם סיכם עם המתלווננים במרמה שימכוו להם קרקע של הרשות בישובים השונים והם ישלמו עבורה במזומנים. הנאשם זיוג מסמכים הנחזרים לחוזה חכירה של הרשות. על החוזה המזויף החתמים את הקונה- המתלוון, קיבל את התשלום במזומנים והבטיח שיתחתיים את הרשות ויחזר לקונה. בנוסף, זיוג הנאשם את חתימות הרשות על המסמכים ואת הכספי שלשל לכיסו. בית המשפט השית על הנאשם **18 חודשים מאסר בפועל** ונשיאה נלוות. בין שיקוליו התייחס להיעדר עברו הפלילי, תסוקיר החיוויי ונסיבותו האישיות. בערעור בית המשפט המחויז אישר את מתחם העונש והעונש. אולם, ביטל את הקנס שהושת על המערער נכון מזבו הכלכלי ועדיפות לתשלום פיצוי למתלווננים.

ת"פ (שלום ת"א) 17-10-37800 מדינת ישראל נ' יורי דנילוב (14.12.2020) קבע בית המשפט מתחמי עונשה נפרדים כדקמן: באישומים ראשוני, שלישי, רביעי וחמישי, מתחם העונשה נע בין **8 חודשים לבין 18 חודשים מאסר לכל אישום**; באישום השישי, בשים לב לסכום גזלה הכלול בסך 778,866 ₪ ונסיבות ביצוע העבירה שכלו ניצול מכוער מתחם העונשה נע בין **18 חודשים מאסר ועד 30**; באישום השני (קיבלה 200,000 ₪) מתחם נע בין **12 לבין 24**; באישום התשיעי (קיבלה 428,000 ₪, ניסיון לקבל 200,000 ₪ וחוב אשראי שלא כדין בסך 34,808 ₪ - מתחם העונשה נע בין **18 לבין 30 חודשים מאסר בפועל**; באישום העשירי (ניסיון לקבל במרמה 15,000 ₪) מתחם העונשה שבין **מאסר על תנאי לבין מספר חודשים מאסר בפועל**; ביחס לתיק ה版权归原 קבע בית המשפט מתחם העונש ההולם נע בין **מספר חודשים מאסר לבין 12 חודשים מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בשבוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, בשתי עבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות חמירות, בשלוש עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב, בשתי עבירות איוםים, בשתי עבירות זיוג בכונה לקבל באמצעותו דבר, בשתי עבירות של שימוש במסמך מזויף בכונה לקבל באמצעותו דבר ובעבירה גנבה אחת. כן הורשע הנאשם בעבירה של שימוש במרמה ותחבולה. עניינו של מקרה זה הוא סדרת עבירות מרמה בנסיבות חמירות וUBEIROT נלוות אותן ביצע הנאשם כלפי מספר נשים שיצר עמן קשרים רומנטיים מהן הוציא במרמה מעל **1.5 מיליון שקלים**. בית המשפט גזר על הנאשם נעדר עבר פלילי, **78 חודשים מאסר** ונשיאה נלוות. ערעוורו במחויז נדחה.

ת"פ (שלום י"מ) 18-11-53631 מדינת ישראל נ' דוד גולן (01.12.2019) (אליו הפניה המאשימה), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם (עליו הסכימו הצדדים) שנע בין **28-54 חודשים מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעשר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות. במקרה דן, מדובר בפרשיה שבה באמצעות מצגי שוווא, הנאשם גרם לאנשים שנתקרו בדרכו, בני המגזר החradi, להעביר לידי סכומי כסף כהלוואה, כביקול לצורך ביצוע עסקה לרכישת יהלומים ולעתים בתמורה לפיקדון במקרים מזויפים. בית המשפט גזר על הנאשם **54 חודשים מאסר** תוך הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים כר' שירצה 58 חודשים מאסר בפועל לצד העונשה נלוות. יעיר שבית המשפט הטעם כי מצא שלא לחרוג מתחם העונשה לו עטרה המאשימה אף שסביר כי הרף העלון גבוה יותר. ערעוורו [ע"פ (מחוזי ירושלים) 20-01-34648 גולן נ' מדינת ישראל (24.6.2020)] נדחה.

ת"פ (שלום ירושלים) 16-04-35879 מדינת ישראל נ' פלוני (27.12.2016) (אליו הפניה המאשימה) קבע

בבית המשפט מתחם עונש הולם שנו^ע בין 6-2 שנות מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים לנאים שהורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מרמה, ושימוש במסמר מזיף בכונה לקבל באמצעות דבר בשני תיקים. התקיק הראשון אוחז שלושה אישומים. בנוסף צירף הנאשם תיק נוסף. במסגרת הסדר הטיעון המאשימה הגבילה עצמה לעונש בן 5 שנים לצד עונשה נלוית, והגנה חופשית בטיעוניה. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי **50 חודשים מאסר בפועל** וענישה נלוית. יודגש, שהיא מאשימה הגבילה עצמה לתקלה עונשית ושמודבר בשני תיקים.

ת"פ (שלום טב') 14-01-2014-21870 **פרקיליות מחוז צפון - פלילי נ' משה וקנין** (11.09.2014), קבע בית המשפט מתחם עונשה שנו^ע בין **20 חודשים מאסר ועד 6 שנים** לנאים שהורשע בעבירות של זיווף, גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמיינות והתוצאותcadם אחר. הנאשם צירף כתוב האישום נוספת, שבו הורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה. במסגרת העבירות קיבל במרמה סך של 100,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי(ישן), **5 שנות מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי וקנס.

50. באשר למידניות העונשה הנוגגת בעבירות סחיטה באו^יים נקבע בע"פ 16/2000 **ג'مال סיטאת נ' מדינת ישראל** (21.07.2016), נדחה ערעורו של המערער שהורשע בעבירה של סחיטה באו^יים. במקרה זה, בעוד המערער והמתلون שהו במצב אינטימי דרש המערער מהמתلون כספים ואיים עליו שם לא יקבלו יתקשר להוינו ויספר להם שבנם הומוסקסואל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנו^ע בין **12 ועד 36 חודשים מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, **24 חודשים מאסר בפועל** במצטבר להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים וענישה נלוית. בית המשפט העליון בדחו^ו את ערעור צין ש"
העונשות גזר על המערער או נסותה באופני כרמלה הענישה הינה גזהול מעשה הוא אף אינו ניצבר רק הגבוה של העונשה המקובלת".

בת"פ (שלום ב"ש) 21-02-1456 **מדינת ישראל נ' יין ابو גريبה** (28.02.2022) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנו^ע בין **6-18 חודשים מאסר בפועל** לנאים שהורשע בכתב אישום מתוקן בעבירת סחיטה באו^יים. במקרה זה, דובר בגין שפה לו היכרות מוקדמת עם המתلونת. הנאשם תקשר למצלונת מספר חתום, לא הזדהה ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בפרטיו בהכך שאמר לה שיפורס תМОנות שלה, כדי להנעה לשלם לו כסף, וכן התכתב עמה בישום ואטסאפ - שם לא תשלח לו תמונות עירום - ופרסם תМОונתיה וחיה יהיו בסכנה. בנוסף, החמיר איומיו בכך שכתב למצלונת שיספר להוינה שראה אותה עם שני בחורים. בשיקולו בית המשפט את עונשו של הנאשם התייחס להיות הנאשם צער, ונדר עבר פלילי שנטל אחריות על מעשי, הביע חרטה, וחסר זמן שיפוטי יקר וגזר על הנאשם **10 חודשים מאסר בפועל** לצד עונשה נלוית. ערעורו של המערער בבית המשפט המוחזק נמחק.

51. עיינתי גם בפסקה שהוגשה מצד המאשימה, למשל בע"פ 5769/14 **יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל** (9.9.2015), שם הפחית בית המשפט את עונשו של המערער ב-6 חודשים, כך שעונשו יוועמד על **60 חודשים מאסר בפועל**, זאת מטעמים של שיקולי אחידות העונשה (כאשר על הנאשם השני שהורשע בכתב אישום אחד הושטו 24

חודשי מאסר). באותו מקרה, המערער הורשע בשתי עבירות של סחיטה באוים. בית המשפט קבע מתחם עונש שנו בין **18-36 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאישומים**, וגזר על הנאשם כל הפעלה מצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים ומאסר מותנה. ראו, גם **5.5 שנים מאסר**, כאשר עונש הנאשם כולל הפעלה מצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים ומאסר מותנה. ראו, גם עפ"ג (מחוזי ירושלים) 1035-02-17 **מחמוד אלחדר נ' מדינת ישראל** (14.6.2017); רע"פ 6031/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.6.2020); ת"פ (שלום ירושלים) 20274-12-14 **מדינת ישראל נ' סיימון ברג** (3.10.2017) קבע בית המשפט שלושה מתחמי עונשה נפרדים לנאשם שהורשע ב-7 עבירות של קבלת דבר במרמה; עבירה גנבה; 2 עבירות זיווף; 2 עבירות של שימוש במסמך מזויף; 4 עבירות של מרמה ערמה או תחבולה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה. במקרה זה, הנאשם הציג בין השנים 2011 ו-2013 מגני שווה וטענות כזבות בפני ארבעה אנשים בכוננה להונאותיהם ולקבל מהם כספים במרמה. כאמור, בית המשפט קבע מתחם עונשה בגין **12-30 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשה נלוות; באישומים 2 ו-4 קבע מתחם עונשה בגין **מאסר בפועל** לצד עונשה נלוות; באישום השלישי קבע בית המשפט **שיכול וירצוי בעבודות שירות**. **15 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשה נלוות; באישום השלישי קבע בית המשפט מתחם עונשה שננו בין **9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות**. **24 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשה נלוות, וגזר על הנאשם שהוא חלק מהכספים זהה, אולם אלה הושבו בשל נקיטת הליכים משפטיים **36 חודשי מאסר** ועונשה נלוות. ערעורו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

52. עינתי אף בittel מתחמי העונשה והפסקה אליה הפניה הגנה. כך למשל בת"פ (שלום קריות) 20-01-20 **מדינת ישראל נ' דובי שפיגלר** (23.3.2022) קבע בית המשפט מתחם עונשה בגין **12-30 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה ובעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, וגזר על הנאשם שתסקירו חייב ומתumi שיקום 9 חודשי עבודות שירות. יוער, כי במקרה זה הנאשם נטל 46,000 ₪ - סך כספי הנמור عشرות מיליון מנסיבות התקף שבפני. בנוסף, במקרה זה, המליץ שירות המבחן על תוכנית שיקומית, בנגד להמלצת שירות המבחן במקרה זה.

גם בת"פ (שלום ראשון לציון) 20-12-18 **מדינת ישראל נ'安娜 ולצנקו** (7.7.2020) קבע בית המשפט מתחם עונשה בגין **40-20 חודשי מאסר בפועל** לנאשמת שהורשעה בעבודות כתוב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: קשר לשימוש או עווין, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, זיווף מסמך בכוננה לקבל דבר בנסיבות חמירות בצוותא (ריבוי עבודות), שימוש במסמך מזויף בצוותא (ריבוי עבודות), התחזות והלבנת הון (ריבוי עבודות), וגזר על הנאשמת, מטumi שיקום ובעלת אופי שיקומי לאור הירתמותה לתהליכי השיקומי, אם לשני פעוטים, **14 חודשי מאסר בפועל** ועונשה נלוות. יוער ש愧 מקרה זה אינו דומה בנסיבותיו למקרה שלנו לאור הנסיבות האישיות של הנאשם והתקיר החיבוי. יש לציין כי ערעורה בבית המשפט המחוזי טרם הוכרע.

בת"פ (שלום ירושלים) 20-11-12 **מדינת ישראל נ' אדי חדד** (30.3.2022), אף עניין זה אינו דומה לעניינו שכן דבר בהסדר סגור לעניין העונש למעט הרכיב הכספי;

אף ת"פ (שלום ת"א) 19-05-05 **מדינת ישראל נ' Lemlem Asfaha Engudom** (03.03.2022), עניינו הסדר טיעון "סגור" שבית המשפט אף ציין שהוא מקל איינו לבנתי לעניינו. ראו גם רע"פ 18-8778-18 **צלאת שאוש נ' מדינת ישראל** (24.12.2018) שאינו לבנתי לאור סכום הכספי (80,000) ₪- סך כספי נמור عشرות מיליון מבניןינו.

ת"פ (שלום ח' 19-06-64781 מדינת ישראל נ' גולית כו' (20.07.2022) אף אינו רלבנטי שכן העונש שהושת על הנאים הוא נוכח הליך שיקום שעבר הנאשם, היותו הורה לקטינים ושיהו בהגשת כתב האישום. עוד ראו, ההחלטה המאזכרת בסעיף 44 לטיעוני ההגנה.

נסיבות ביצוע העבירות ופגיעה בערכיהם המוגנים

53. בעניינו מדובר בפרשה מיוחדת במינה שבה "החשכה ברורה כמשמעותה" (נתן אלתרמן, **חגיגת קיץ**). הקורא את מסכת ההתעללות הקשה של הנאשם במתלוננים משפשף את עיניו שלא מאמין, לנוכח המעשים החמורים שבוצעו על ידי הנאשם לאורך זמן, בשיטתיות ובהתקומם.

54. מדובר בסדרת מעשים מכוערים שבו הנאים בדתה סיפור בדים ושלשה לכיסא למעלה ממילון שקלים, תוך הצגת מצגי שווה בפניו אוטם מתלוננים עם רקמה מערכת יחסים אינטימית, ניזול אמוןם של אנשים תמים, כש大概是 אחד אותה מערכת יחסים הסתיימה אף בסחיטה של המתلون. קשה לתאר את מפח הנפש שחוללה הנאים במתלוננים עת גלו כי מדובר באישה שהתחזקה למשהו אחרית ונטלה מהם כספים במרמה תוך ניזול האמון שלהם בה ומערכות יחסים אינטימית שركמה עם. יש עוד לזכור כי המתלוננים שייכים למגזר החרדי והוא נתונים תחת הלחץ החברתי הכבד כי מעשיהם חיללה יחשפו והם ומשפחותיהם יוקעו בקהלותיהם, עובדה אשר לפחות ביחס למעשה הסחיטה היוומה כר נוח לנאים לפעולה.

55. סבירני כי חלקה של הנאשם במעשים הוא דומיננטי ובלודי, והוא מחוללת העבירות הראשית והדמות הדומיננטית בפרשייה. רוצה לומר, שבניגוד לטענת הסגנורים שהיא מדובר במערכות יחסים הדדיות "של תן וקח", הרי, שעל הנאשם לא הייתה השפעה מצד אחרים ביצוע מעשה. כעולה מتسקיר שירות המבחן, מדובר באישה אינטלקטואלית וכפי שהתרשםתי, הבינה את אשר היא עשוה ואת הפסול במעשה ושלטה שליטה מלאה על ביצועם, אף בשום שלב ולאורך תקופה ארוכה לא בחירה לגಡוע את מעשיה ואף הוסיפה והגדילה לעשות כשתה את המתلون באישום הראשון מאחר שלא הסכים לשלם את הכספיים אותם דרשה.

56. בתעוזה רבה ובתחוכם רב טוותה הנאשם סיפור מעשיות והקפידה על פרטי הסיפורים באמצעות הוליכה שולל את המתלוננים, תוך שניצלה את אמוןם בה וגרמה להם לחשוף את נבci נשמהם ובפרטם אינטימיים שכבודען סיפרה בין היתר שהוא מתקרבת לדת למתלוננים בני המגזר הדתי מתוך שאיפה לייצר קרבנה.

57. על הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע מעשי העבירה ניתן ללמידה מדבריה שהיתה שרואה במצבה. אולם ברור כי מעשה היו, בין היתר, תולדה של תאונות בצע כסף ולשם תכילת כלכלית. מעשה, כאמור אופינו בתעוזה רבה ובעוזות מצח, תוך שהנאימת לא יראה, וחזרה שוב ושוב על מעשה, באופן שיטתי ועל פניו תקופה ארוכה תוך שמאעם לעיתים היא 'משכלת' את סיפור הרמיה. אף אם נלק' לשיטת הנאשם כי מעשה בוצע מתוך מצוקה, הרי שאין כל הצדקה לביצוע עבירות מתוך מצוקה כלכלית. לא זו אף זו, היקף העבירות ופרישתן על פני תקופה ארוכה, בהזדמנויות שונות וככלפי מתלוננים שונים מלמדים על הונאה לשמה.

58. הנזקים שגרמה הנאשמה למתלונים הם עצומים: באישום הראשון, קיבלה הנאשמת מהמתلون באופן, ככל שידוע לנו בסביבות 500,000 ₪ ועוד כך יש להוסיף את הסכומים הנוספים שהעביר לה המתلون באישום זה ובסך הכל למעלה ממילון ₪. באישום השני, קיבלה הנאשמת מהמתلون סכומי כסף בשיעור שלכל הփחות עומדים על אלפי שקלים וכן הוצאות שהוציא מתлонן כגון רכישת מזון וכיוצא ב. מעבר לפן הכלכלי גרמה הנאשמת למתלוון עוגמת נפש כשבදתה את محلתה ושהיא עומדת למות, וכפועל יוצא המתلون רכש קרטיים טישה לרומה מתוך דאגה למצבאה, כשבסופו של דבר, הגיעו לשם התברר לו שהנאשנת כל לא מאושפזת שם. באישום השלישי, קיבלה הנאשמת מרימה מהמתلون 18,500 ₪. לא ניתן לומר את סך הנזק שנגרם, כתוצאה מעשייה של המתלוונת. עיר שמעבר לנזק האובייקטיבי הבירור שבאובדן הכספיים, יש ליתן את הדעת גם לנזק הסובייקטיבי, האישי והפרטני שנגרם למתלונים ובכלל זה, נזקים כגון עוגמת הנפש וניצול יחסית הקרבה עמם למטרות פסולות.

יוער, כי המתלוונת לא השיבה את הכספיים חרף טיעוני באי כוחה שנאסף כסף על מנת להшибו למתלוון.

59. מהעובדות בהן הודהה הנאשנת, עולה העורמה בה נקטה כלפי המתלונים השונים וניצול תמיימותם, תוך שאינה חומלת עליהם, משלשת את כספיהם לכיסה ועובדת לקורבן הבא. דפוס הפעולה זהה והשיטתיות אשר עברה ממתלוון למתלוון מלמדים כי אין מדובר בمعידה חד פעמית.

לאור האמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכיים היא גבוהה. בניסיבות אלו, בהינתן מידת הפגיעה בערכיים המוגנים, עצמת הפגיעה בהם, מדיניות העונשה ונסיבות ביצוע העבירה כפי שעמדתי עליו לעיל, אני קובע את מתחם העונש ההולם, כנע בין **28-60 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשה נלוית.

ג. **חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה (סעיפים 40 ד ו-40ה לחוק העונשין).**

60. לא מצאתי כי בנסיבות יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

שירותות המבחן התרשם מנאשמת בעלת דפוסי מרימה מושרים, ומהיעדר הרתעה מהליכים קודמים שמהווים גורמי סיכון להישנות עבירות שלא ניתן לאין לא טיפול נפשי ורגשי, שוריşi ומעמיך. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשנת אינה מכירה לעומק לצורך בשינוי ובטיפול. לפיכך, לא בא בהתאם טיפולית כלשהי בעניינה והמליץ על הטלת עונשה של מאסר בפועל.

ኖכח המלצת שירות המבחן, סבורני שלא קיים סיכוי של ממש שהנאשמת תשתקם (ס' 40 ד לחוק העונשין). ועל כן, ס' 40 ד (א) אינו חל בעניינו. מכל מקום, ככל שהנאשמת תבע רצונה להשתקם, הרי שתוכל לעשות זאת בין כותלי בית הסוהר.

שיקולי הרתעה פרטניים וציבוריים (סעיפים 40ה ו-40ו לחוק העונשין)

.ח.

61. נכון הסיכון להישנות הערים, סבורני שאין מנוס מהשתת ענישה מחמירה שתרטיע את הנאשמת מפני ביצוע עבירה נוספת, ושיהיה בכוחה להרטיע את הנאשמת- הרתעה של ממש. בהינתן שהנאשمت נעדרת עבר פלילי, אין מקום בענישת הנאשמת מטומי הגנה על הציבור. עם זאת, נכון, נוכחות נסיבות ביצוע הערים, הרוח העצום שבצד, יש מקום להרטיע את הנאשמת, ולאחר מכן שיקול זה בחשבון בקביעת עונשה.

עונשה של הנאשמת בתוך המתחם

.ט.

62. משקיעתי את מתחם העונש הרווח, יש לגזר את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה.

מדובר בנאשמת בת 69, נעדרת עבר פלילי שכעולה מתפקיד שירות המבחן וטיעוני בא כוחה עברה מסכת חיים מורכבת. הנאשמת גילה בתנאי הזנחה רגשות ובמשפחה אלימה ופגענית, לרבות פגיעות שחוויתה בעצמה. נסיבות חייה המורכבות הובילו אותה, כך עולה מסקיר שירות המבחן לכך שסיגלה לעצמה אורח חיים המאפשר בבדירות ובהדר קשרים פרונטליים עם בני האדם. בעוד כך, נראה כי מתייחסת לקשריה עם הזולת באופן אינטראומנטלי, כאשר כל צד לתפיסה מנצל את הצד الآخر לצרכיו. עוד עולה כי לשיטתה של הנאשמת היה מדובר ביחסים הדדיים, במסגרתם "כל צד קיבל את מבוקשו". לשיטתי, גם שהנאשמת הסגירה עצמה למשטרה ושיטתפה פעולה עם הרשויות, הרי שעשתה זאת רק לאחר חישיפתה בתוכנית טלוויזיה ולא מתוך נקיפות מצפון כלפי המתلونנים. סבורני כי הנאשמת לא הפנימה את חומרת מעשה ואף התרשםות שירות המבחן כי הבעת החרטה המילולית שביטהה הן אמירות חיצונית שמטרתן הקלה בעונשה וריצויו הסביבה. עוד שקלתי את דבריה של הנאשמת כי נאסר כסף לצורך פיצוי מתлонן 3. אולם, בפועל הנאשמת לא שילמה עד היום הגילה שנטלה במרמה מהמתلونנים וספק אם תוכל לעשות כן ואין בכך דבר בלבד מאמירות מסוימות אשר לכוון הנאשמת בנושא. וכן נזכר לעיל, השבת הכספיים הן פועל יוצא של ההליך הפלילי ולא מתווך יסורי מצפון שתתקפו אותה.

יפים לעניינו דברים שנאמרו מפי מ"מ הנשיא השופט חיים כהן בע"פ 395/75, צור נ' מדינת ישראל, פ"ד'(2) 589, 599:

"גבוי חובלים ומזהיקים גנבים וגזלנים, מועלמים ורמאים למייניהם, **חשובה החרטה שבמקרה מן החרטה שבלב ובדבר**. כבר לימדנו קדמונינו **שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמותו כתובל וشرط בידו** (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); אבל מי שעושה להשבת הגזילה, ידיוו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העברין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכת של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דין. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משוהפר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממון, כמו שהיושר הולך

אחר הדיון. משבאו דיני המmonoות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תובענים ואיינם תאוותניים قول'י האין; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שליהם לגדור הפרצות ולהזק בדק החוק".

כאמור, נתתי משקל לנسبות האישיות והרפואיות (ה גם שלא הומצאו לי אסמכתאות רפואיות) ואת מצבה הכלכלית (גם פה לא הומצאו אסמכתאות לעניין חובותיה ומצבה הכלכלית) ואת משך זמן מעכראה.

לאור האמור לעיל, עמדתי היא כי יש ליתן לשיקול הגמול וההרעתה את הבקרה בקביעת סוג העונש וזאת על מנת לשקף את היחס הרαι בין חומרת המעשים בנسبותיהם, לבין חומרת העונש, ואת הوكעת המעשים כאשר נסיבותה האישיות של הנאשמה יקבלו משקל נמוך יותר. לפיכך סבורני כי יש למקם את הנאשمة ברף הבינוני- גבוה של מתחם העונש שקבועתי לעיל.

באשר לרכיב הפיצוי, הרי שרכיב זה מוסדר בסעיף 77(א) לחוק העונשין, שמורה: "**הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפחות לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.**".

תכלית הפיצוי בהליך הפלילי נסקרו בדי"פ 5625/16 **אסרף קארין נ' אבניר טוק בוקובזה** (13.9.2017), בין היתר, נקבע כי: "**התכלית המרכזית שנועד סעיף 77 להגשים היא מתן סעד מהיר ויעיל לאדם שניזוק מן העבירה בגין הנזק והסבל שנגרמו לו כתוצאה منهה**". לפי סעיף 77 לחוק העונשין לא נדרש בית המשפט להוכיחה מדוקחת של שיעור הנזק והפיצוי נעשה על דרך של אומדן, ונוסף ליתן מענה ראשוני לקורבן ואינו מהווה תחליף פסיקת פיצויים המבוססת על הוכחת הנזק במסגרת הליך אזרחי [ראו, כב' השופטת ברק ארץ בע"פ 1076/15 **אבניר טוק נ' מדינת ישראל** (7.6.2016)].

באשר לרכיב הקנס, כידוע, השთת קנס בעבירות כלכליות משרתת תכלית הרתעתית ואף תורמת להוצאה בלעו של העבריין (ראו, ע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל**, פסקה 128 (18.11.2014)). אולם, נוכח מצבה הכלכלית של הנאשמת, יש לבחיר את תשלום הפיצויים למיטלוננים על אינטראס השבת הכספיים לkopfat אוצר המדינה. לפיכך, אמנע מהשתת קנס אולם בהינתן תקופת מאסורה של הנאשמת הרי שמועד תשלום הפיצויים ידחה מעט יותר מהרגיל.

על יסוד כל המקובל, אני גוזר על הנאשמה את העונשים הבאים:

- א. **50 חודשי מאסר בפועל** בגיןimi מעכירה על פי רישומי שב"ס.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה, והתנאי שלא תעבור בתחום תקופת זו עבירה מהעבירות בהן הורשעה.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה והתנאי שלא תעבור בתחום תקופת זו כל עברת רכוש.
- ד. פיצוי למתלוננים בהתאם לחלוקת הבהאה:
1. פיצוי למתלון באישום הראשון בסך 100,000 ₪.
  2. פיצוי למתלון באישום השני בסך 20,000 ₪.
  3. פיצוי למתלון באישום השלישי בסך 18,500 ₪.

בהת总算ב בתחום המאסר שנגזרה על הנאשמה הפיצוי יופקذ בקיום בית המשפט עד ליום 1.6.23 בהתאם לרשותה אותה תגשים המשימה למציאות בבית המשפט תוך 14 יום של נפגעי העבירה.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתחום 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, בנסיבות
הצדדים.